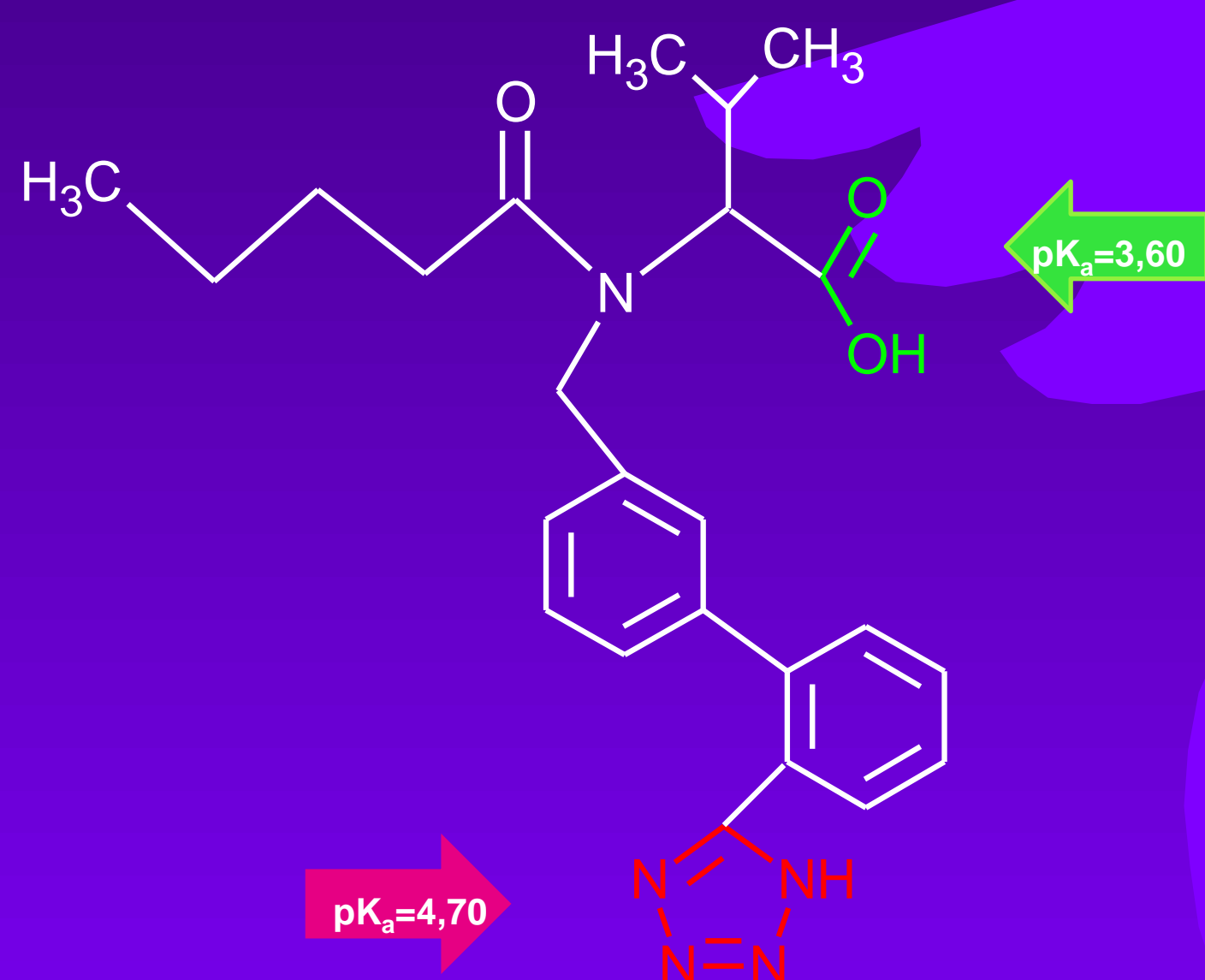

Štúdium rozpustnosti valsartanu s cieľom využitia výsledkov pri vývoji nového generického prípravku

STOPKOVÁ LENKA, BEZÁKOVÁ ŽELMÍRA

Katedra farmaceutickej chémie, Farmaceutická fakulta UK v Bratislave, Odbojárov 10, 832 32 Bratislava
email: lenka.stopkova@gmail.com, bezakovaz@fpharm.uniba.sk

Obr. 1: Chemická štruktúra valsartanu a jeho hodnoty pK_a

ÚVOD

Hypertenzia alebo zvýšený krvný tlak nad 140/90 mmHg je vo svete jednou z najčastejšie sa vyskytujúcich ochorení kardiovaskulárneho systému postihujúce čoraz viac ľudskej populácie. Liečivo valsartan sa predpisuje na vysoký krvný tlak (hypertenziu), pôsobí ako antagonistu angiotenzínu II typu AT_1 receptorov v RAAS [1]. Valsartan ako liečivo lipofilného charakteru sa rýchlo vstrebáva po per. os podaní, vo svojej molekule obsahuje dve kyslé centrá s vyššou hodnotou $pK_a=4,70$ tetrazolového kruhu a s hodnotou $pK_a=3,60$ prislúchajúcej karboxylovej skupine (obr.1) [2,3]. Vývoj nových liekových foriem s valsartanom predstavuje problém pri jeho nedostatočnej rozpustnosti vo vodnom prostredí pri $pH < 3$, nepriaznivo ovplyvňuje biologickú dostupnosť a má vplyv na rýchlosť a rozsah jeho metabolizmu.

EXPERIMENTÁLNA ČASŤ

Cieľom predkladanej práce bolo štúdium rozpustnosti substancie valsartanu v rozsahu hodnôt pH 2,2 – 8,0 za rôznych experimentálnych podmienok.

Študovaná látka a použité prístroje: Valsartan API, HUAHAI; CTAB (ČR); 1800 Spectrophotometer SHIMADZU (Japonsko); Trepačka LT1 Sklo Union Votice (Česká republika); Precision digital pH meter OP-208/1 (Maďarská republika); Analytické váhy WA 32, typ PRL T A13 (Poľsko).

Pracovný postup: 1. Pripravili sme si tlmivé roztoky podľa McIlvainea s hodnotami pH 2,2 – 8,0.

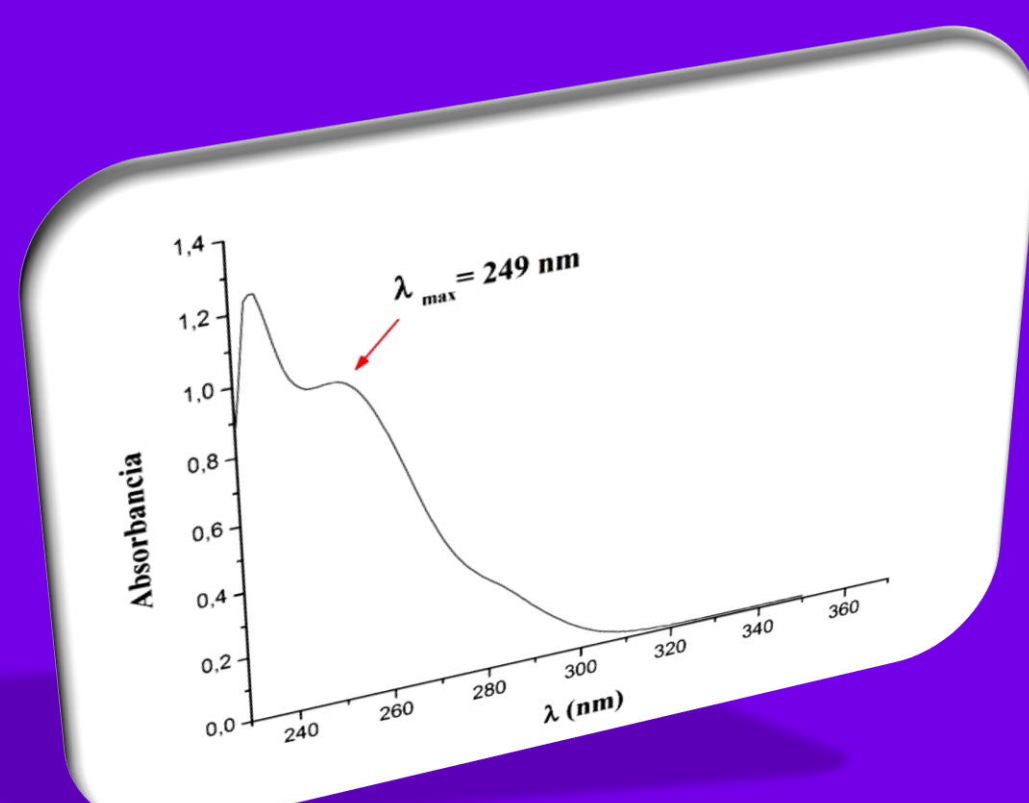
2. Tlmivé roztoky podľa McIlvainea (pH 2,2 – 7,0) sme upravili na konštantnú iónovú silu ($I = 0,5$) s prídavkom KCl.

3. K pripraveným tlmivým roztokom podľa McIlvainea (pH 2,2 – 8,0) sme pridali katiónový tenzid CTAB.

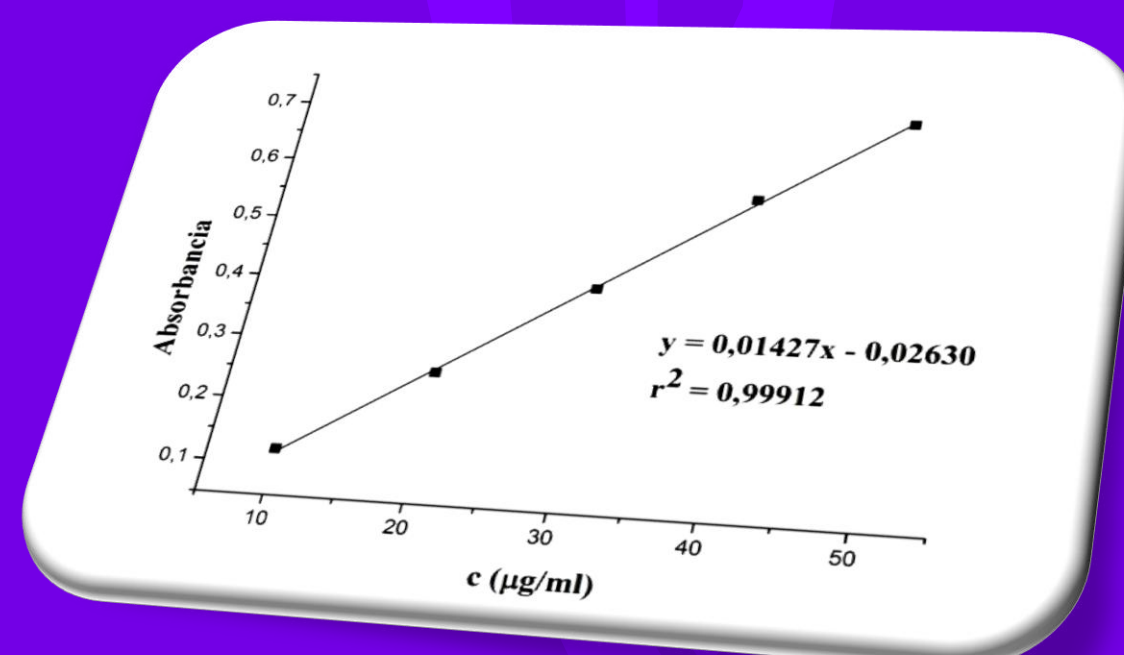
4. Sledovali sme vplyv času na rozpustnosť valsartanu, navažky liečiva sme nechali miešať na trepačke pri izbovej teplote $25\text{ }^\circ\text{C}$ a v pravidelných časových intervaloch 0 min, 30 min, 1 h – 8 h sme odoberali vzorky a merali absorbanciu pri $\lambda_{max} = 249\text{ nm}$ (obr. 2).

VÝSLEDKY, DISKUSIA

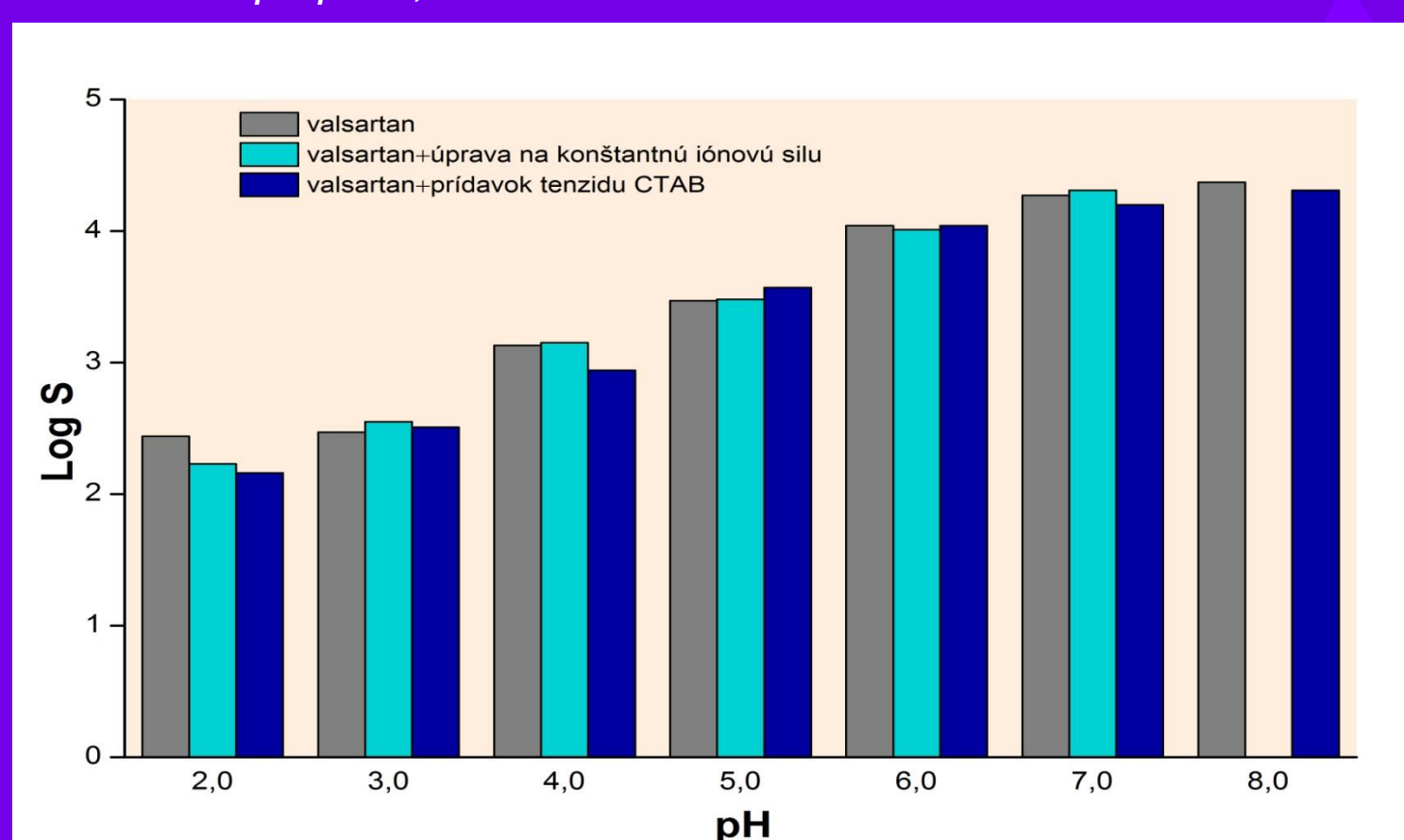
Pre výpočet rozpustnosti valsartanu S , $\log S$ sme zostrojili kalibračné krivky (obr. 3) zo zásobného roztoku liečiva pri $\lambda_{max}=249\text{ nm}$ oproti slepému roztoku pre každú hodnotu pH . Z rovnice lineárnej závislosti $f(A)=c(\mu\text{g/ml})$ a získaných hodnôt absorbancie z dvoch paralelných meraní sme vypočítali rozpustnosť valsartanu jeho neionizovanej (C_u, A_u) a ionizovanej formy (C_i, A_i) v tlmivých roztokoch bez úpravy iónovej sily, v tlmivých roztokoch po úprave na konštantnú iónovú silu a v tlmivých roztokoch po pridaní konštantného množstva tenzidu. Výpočet rozpustnosti valsartanu pri hodnote $pH=2,2$: $C_u = A_u + 0,02630/0,01427 \times 2$ (riedenie). Priemerné hodnoty $\log S$ liečiva narastali so stúpajúcou hodnotou pH tlmivých roztokov. Z výsledkov rozpustnosti $\log S$ valsartanu v rozsahu hodnôt pH 2,2 – 8,0 saturačnou shake – flask metódou sme zistili, že prídavok tenzidu a úprava roztokov na konštantnú iónovú silu nemá vplyv na rozpustnosť liečiva (obr. 4).

Obr. 2: Priebeh absorpčného spektra roztoku valsartanu v McIlvaineovom tlmivom roztoku pri pH 2,2

Obr. 3: Kalibračná krivka valsartanu pre pH 2,2

Obr. 4: Priebeh stúpajúcej rozpustnosti valsartanu pri hodnotách pH 2,0 – 8,0 za rôznych experimentálnych podmienok

LITERÁRNE ZDROJE

- [1] SAYDAM M., et al. 2007. Bioavailability file: Valsartan. In *FABAD Journal of Pharmaceutical Science*. Vol.32, p.185-196.
- [2] SIDDIQUI, N., et al. 2011. Pharmacological and Pharmaceutical Profile of Valsartan: A Review. In *Journal of Applied Pharmaceutical Science*. Vol.1, p.12-19.
- [3] TOSCO, C., et al. 2008. Physicochemical Profiling of Sartans: A Detailed Study of Ionization Constants and Distribution Coefficients. In *Helvetica Chimica Acta*. Vol.91, p.468-482.